Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Μια μοναδική συλλογή από χειροποίητες πορσελάνινες κούκλες και τα αξεσουάρ τους

Δεκαπενθήμερο περιοδικό
Ελλάδα: 1.990 δρχ./€ 5,84
Κύπρος: Λ.Κ. £ 3.40
34

DeAGOSTINI HELLAS

Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Μια μοναδική συλλογή από χειροποίητες πορσελάνινες κούκλες και τα αξεσουάρ τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ Νο 34

ΙΣΤΟΡΙΑ: *Η κυρία με το ομπρελίνο* 529
- Τα αξεσουάρ

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ: *Στεφάνια και διαδήματα από λουλούδια* ...532
- Το εργαστήριο μόδας

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ: *Μοντέλο 990* 534
- Σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια
- Οι λεπτομέρειες

ΣΥΛΛΟΓΗ: *Εκφράσεις Steiner* 540
- Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: *Ένα αυθεντικό εργαστήριο* 542

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
DeAGOSTINI HELLAS Ε.Π.Ε.
Κ. Βεντήρη 7, 115 28 Αθήνα

Εκδότης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ
Γενικός Διευθυντής: MIKE TIGHT
Marketing Director: ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΠΙΝΙΣΤΟΣ
Marketing Manager: ΝΙΚΟΣ ΣΚΥΛΑΚΗΣ
Product Manager: ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΟΥ
Assistant Product Manager: ΒΙΚΗ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια Παραγωγής: ΤΖΙΝΗ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ
Υπεύθυνη Διανομής: ΕΥΗ ΜΠΟΖΑ
Ειδική προσαρμογή στην ελληνική γλώσσα: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ
Εκτύπωση και βιβλιοδεσία: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΑΣ
Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, ***ζητάτε πάντα το περιοδικό σας από το ίδιο περίπτερο/κατάστημα ψιλικών,*** και ενημερώστε τον ιδιοκτήτη του για την πρόθεσή σας να αγοράσετε και τα επόμενα τεύχη.

Για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνιση, επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο **(01) 94.90.730.**

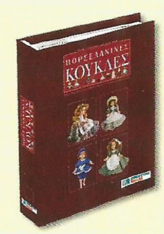
Για την προμήθεια προηγούμενων τευχών, έχετε τις εξής δυνατότητες:

ΕΛΛΑΔΑ

1. ***Επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο*** **(01) 94.90.730.**
Ώρες εξυπηρέτησης: Καθημερινές: 8:00-20:30
Όλες οι παραγγελίες θα στέλνονται ταχυδρομικώς επί αντικαταβολή. Δεν πληρώνετε έξοδα συσκευασίας, παρά μόνο ταχυδρομικά και τα έξοδα αντικαταβολής από 950 δρχ./€ 2,79
2. ***Ζητήστε τα από τον ιδιοκτήτη του περιπτέρου/καταστήματος ψιλικών*** όπου αγοράζετε συνήθως το περιοδικό σας
3. ***Επισκεφθείτε το τμήμα παλαιών τευχών στη διεύθυνση:***
DeAGOSTINI HELLAS
Μιχαλακοπούλου 42
115 28 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: **(01) 72.11.948**
Ώρες εξυπηρέτησης:
Καθημερινές: 9:30-20:00
Σάββατο: 9:30-15:00

Τιμή τευχών:
Τιμή 1ου τεύχους: 690 δρχ./€ 2,02
Τιμή όλων των υπόλοιπων τευχών: 1.990 δρχ./€ 5,84

Ντοσιέ αρχειοθέτησης
Για να διατηρήσετε τα τεύχη της σειράς σε άριστη κατάσταση, η DeAGOSTINI HELLAS σχεδίασε για εσάς *ειδικά ντοσιέ αρχειοθέτησης.*

Πώς θα τα αποκτήσετε:
Μπορείτε εύκολα να τα αποκτήσετε μόνο αντί 1.950 δρχ./€ 5,72 το ένα, συν τα έξοδα συσκευασίας και αποστολής από 950 δρχ./€ 2,79. Για κάθε επιπλέον παραγγελία έχετε έκπτωση 10%.
Για τις παραγγελίες σας επικοινωνήστε μαζί μας στο τηλέφωνο: **(01) 94.90.730.**

Παρόλο που έχουν καταβληθεί όλες οι δυνατές προσπάθειες ώστε η τιμή των τευχών να παραμείνει σταθερή, ο εκδότης διατηρεί το δικαίωμα να την αυξήσει, οποιαδήποτε στιγμή κριθεί αυτό αναγκαίο.

ΚΥΠΡΟΣ
Οι αγοραστές των τευχών της Κύπρου θα πρέπει να απευθύνονται στο περίπτερό τους για να παραγγείλουν τα προηγούμενα τεύχη, καθώς επίσης και τα ντοσιέ αρχειοθέτησης. Εκεί θα πληροφορηθούν και τις αντίστοιχες τιμές τους.

Τιμή τευχών:
Τιμή 1ου τεύχους: Λ.Κ. £ 1.25
Τιμή όλων των υπόλοιπων τευχών: Λ.Κ. £ 3.40

Στο επόμενο τεύχος

ΙΣΤΟΡΙΑ: Μανεκέν μινιατούρες

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ: Τσάντες για όλες τις περιστάσεις

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ: «Κούκλα που περπατάει»

ΣΥΛΛΟΓΗ: Το χαραγμένο σήμα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: Διακοσμήστε ένα καρεκλάκι

«ΑΥΤΟΜΑΤΟ» LAMBERT-JUMEAU

Η κυρία με το ομπρελίνο

Από τη συνεργασία του κατασκευαστή μηχανικών παιχνιδιών Λαμπέρ και του δημιουργού κεφαλιών από μπισκουί Ζιμό, στα τέλη του 19ου αιώνα, στη Γαλλία, γεννήθηκαν πανέμορφα «αυτόματα», περιζήτητα από τους συλλέκτες.

Πρόσωπο Jumeau

Το πρόσωπο της κούκλας έχει τα λεπτά και αθώα χαρακτηριστικά των μωρών Jumeau. Στα «αυτόματα», τα μεγάλα μάτια από φυσητό γυαλί είναι συνήθως σταθερά. Τα μακριά και πυκνά φρύδια είναι πολύ κοντά μεταξύ τους και οι βλεφαρίδες μακριές και γυριστές. Το στόμα έχει ανοιχτά τα χείλη αφήνοντας να φαίνονται πέντε δόντια.

Ο Λεοπόλ Λαμπέρ (Léopold Lambert), ωρολογοποιός το επάγγελμα, άνοιξε το 1886 στο Παρίσι ένα εργαστήριο «αυτομάτων και μουσικών μηχανικών παιγνίων». Τα παιχνίδια αυτά είχαν στο εσωτερικό τους κουρδιστούς μηχανισμούς, που βασίζονταν σε ένα ωρολογιακό σύστημα με μουσικά κουτιά, τα οποία ο Λαμπέρ προμηθευόταν από άλλους κατασκευαστές. Στο εργαστήριό του, τα κουτιά αυτά τοποθετούνταν μες στα μηχανικά παιχνίδια. Η κάθε δημιουργία ήταν μοναδική, με αποτέλεσμα τα «αυτόματα» να είναι τόσο ακριβά ώστε να μην μπορούν να θεωρηθούν παιχνίδια. Όταν έγιναν μόδα, ο Λαμπέρ άρχισε να τα κατασκευάζει σε σειρές και, για να διατηρήσει το ρυθμό παραγωγής, αναγκάστηκε να αγοράζει κάποια κομμάτια από άλλους τεχνίτες. Για τα κεφάλια διάλεξε τον Ζιμό (Jumeau), έναν από τους σπουδαιότερους Γάλλους κατασκευαστές. Από τη συνεργασία τους γεννήθηκαν πανέμορφα μουσικά «αυτόματα», ένα από τα οποία είναι η κούκλα με το ομπρελίνο. Κατασκευάστηκε γύρω στο 1890 και έχει ύψος 50 εκ., χωρίς τη βάση, μες στην οποία βρίσκεται το μουσικό κουτί. Διατηρείται σε άψογη κατάσταση και λειτουργεί τέλεια.

ΑΞΕΣΟΥΑΡ

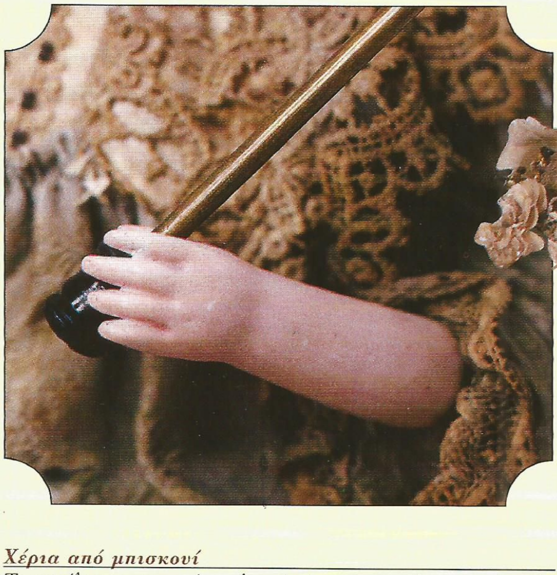
Για αυτό το «αυτόματο» επιλέχτηκε ένα πολύ κομψό ομπρελίνο και ένα ραβδάκι με κουδούνια – πολύ της μόδας στα τέλη του 19ου αιώνα.

ΜΕΤΑΞΙ ΚΑΙ ΤΟΥΛΙ

Τα ρούχα των «αυτομάτων» διακρίνονταν για την καλαισθησία και την κομψότητά τους. Αυτό είναι από μεταξωτό με δαντέλες και απλικέ.

Ένα αντικείμενο του σαλονιού

Τα «αυτόματα» ήταν πολύ αγαπητά τόσο για τη χάρη των κινήσεων, που ακολουθούσαν το ρυθμό της μουσικής, όσο και για την ομορφιά τους. Αυτή η κούκλα, καρπός της συνεργασίας των Lambert και Jumeau, έχει μια καταπληκτική περούκα από μοχέρ, κεφάλι και χέρια από μπισκουί και σώμα από χαρτόνι, στο οποίο περιέχονται οι μοχλοί του μηχανισμού κίνησης.

Χέρια από μπισκουί

Το κεφάλι και τα κοντά και λεπτά χέρια είναι από μπισκουί, ενώ το υπόλοιπο σώμα από χαρτόνι. Το χέρι που κρατάει το κομψό ομπρελίνο, με τη μαύρη λαβή και το χρυσό μπαστούνι, ανεβοκατεβαίνει στο ρυθμό της μουσικής.

Το εργαστήριο ραπτικής

Το ντύσιμο των «αυτομάτων» Lambert-Jumeau είχε ανατεθεί στο ατελιέ της Εζενί Μπουρζουά (Eugénie Bourgeois), συζύγου του Λαμπέρ. Στο εργαστήριό της ράβονταν τα ρούχα για τις κούκλες χρησιμοποιώντας πολύτιμα υφάσματα και φινετσάτες γαρνιτούρες. Τα μοντέλα ήταν πάντα πρωτότυπα και διαφορετικά για την κάθε δημιουργία. Έτσι, παρ' ότι ήταν προϊόντα «σειράς», τελικά ήταν αντικείμενα που μπορούσαν να θεωρηθούν μοναδικά. Η Λαμπέρ έφτιαχνε με μεγάλη επιδεξιότητα και τα αξεσουάρ για τα «αυτόματα». Το ομπρελίνο από κεντημένο τούλι και τα πάνινα λουλούδια, που στολίζουν το βολάν του φορέματος, έχουν κατασκευαστεί στο ατελιέ της. Ο θάνατος της γυναίκας του, το 1898, υπήρξε για τον Λεοπόλ Λαμπέρ μεγάλο πλήγμα, από το οποίο δεν συνήλθε ποτέ. Αυτή η κούκλα, που δημιουργήθηκε το 1890, εμφανίζει τη χαρακτηριστική κομψότητα και γοητεία των δημιουργιών των Λαμπέρ.

Παλιά τριαντάφυλλα

Μεγάλα μεταξωτά τριαντάφυλλα με πολλά πέταλα, φτιαγμένα στο εργαστήριο της Εζενί Μπουρζουά, στολίζουν το γύρο του φορέματος.

Κλειδί και κουμπάκι

Μέσα στη βάση, που είναι ντυμένη με βελούδο, κρύβεται ο μουσικός μηχανισμός. Κουρδίζεται με ένα κλειδί, που βρίσκεται στο πίσω μέρος, με τα αρχικά LB (Lambert και Bourgeois). Πιο πάνω, φαίνεται το κουμπάκι που ξεκινάει ή σταματάει την κίνηση.

Τα αξεσουάρ

Τα «αυτόματα» του Λαμπέρ διακρίνονταν για την ποιότητά τους, που δεν αντικατοπτριζόταν μόνο στη λειτουργία του μηχανισμού αλλά και στη φροντίδα των λεπτομερειών. Πέρα από το ότι για τα προϊόντα «σειράς» απευθύνθηκε στον καλύτερο κατασκευαστή κεφαλιών από μπισκουί της εποχής, για να ολοκληρώσει τις κούκλες του ο Λαμπέρ πρόσεχε ιδιαίτερα τα αξεσουάρ που χρησιμοποιούσε. Η ίδια κούκλα υπάρχει και σε άλλες εκδοχές, με διαφορετικό –αλλά εξίσου πλούσιο και κομψό– ντύσιμο και αξεσουάρ. Σε άλλες περιπτώσεις πλησιάζει στο πρόσωπο ένα καθρεφτάκι ή κάνει αέρα με μια ψάθινη βεντάλια. Εδώ, κρατάει ένα ομπρελίνο, το οποίο στα τέλη του 19ου αιώνα ήταν απαραίτητο καλοκαιρινό αξεσουάρ των κυριών της υψηλής κοινωνίας. Στο άλλο χέρι κρατάει ένα ραβδάκι με κουδούνια –μια marotte–, που ήταν πολύ της μόδας την εποχή εκείνη. Αποτελείται από ένα συνήθως γκροτέσκο κεφάλι, με κορδέλες γύρω γύρω που κατέληγαν σε κουδουνάκια. Στο θέατρο αυτή την κουδουνίστρα την κρατούσε συνήθως το πρόσωπο που παρίστανε τον τρελό – γι' αυτό ονομαζόταν και folie (τρέλα). Η marotte που κρατάει αυτό το «αυτόματο» έχει πορσελάνινο κεφάλι με γυάλινα μάτια, ενώ οι συνηθισμένες κορδέλες και τα κουδουνάκια έχουν αντικατασταθεί με λουλούδια και πέταλα, έργο της συζύγου του Λαμπέρ, της Εζενί Μπουρζουά.

Το χαρακτηριστικό πρόσωπο της marotte –γκροτέσκο ή διαβολικό– και οι κορδέλες με τα κουδουνάκια έγιναν ένα χαριτωμένο, ζωγραφισμένο κεφάλι από μπισκουί, που πλαισιώνεται από λουλούδια και πέταλα από μεταξωτό σαμπανί ύφασμα. Οι ανοιχτόχρωμοι συνδυασμοί των αξεσουάρ δένουν αρμονικά με το γκρίζο και το καφέ, τα κυρίαρχα χρώματα του «αυτομάτου».

Δεύτερη κίνηση

Αλλάζοντας θέση στο κουμπάκι ξεκινάει η μελωδία. Το κεφάλι της κούκλας αρχίζει να κινείται προς τα πάνω και να γυρίζει προς τα αριστερά, ενώ το χέρι που κρατάει το ομπρελίνο ανασηκώνεται και ταυτόχρονα απομακρύνεται από τον ώμο. Οι ράβδοι έλξης και οι μοχλοί του μηχανικού συστήματος κρύβονται στο σώμα από χαρτόνι.

Τέλος και επιστροφή

Αφού η κούκλα υψώσει το κεφάλι και σηκώσει το ομπρελίνο, η κίνηση σταματάει και ξαναρχίζει προς την αντίθετη κατεύθυνση, ώστε το κεφάλι και το χέρι να επιστρέψουν στην αρχική τους θέση. Η κίνηση και η μελωδία επαναλαμβάνονται μέχρι ο μηχανισμός να ξεκουρδιστεί τελείως, εκτός και αν μπλοκαριστεί όταν αλλάζει θέση το κουμπάκι.

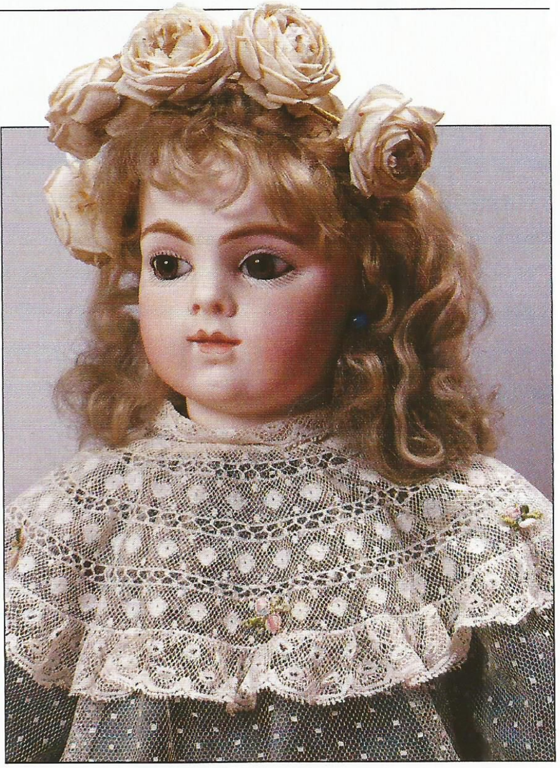
ΣΤΟΛΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Στεφάνια και διαδήματα από λουλούδια

Από τα μέσα του 19ου μέχρι το πρώτο τέταρτο του 20ού αιώνα, οι κυρίες είχαν πάντα καλυμμένο το κεφάλι, όχι μόνο έξω αλλά και μες στο σπίτι, ακόμη και στο κρεβάτι. Αυτή τη συνήθεια ακολουθούσαν και οι μικρές κοπέλες. Φυσικά, οι κούκλες που τις αναπαριστούν είναι εφοδιασμένες με τα ίδια αξεσουάρ. Συνήθως, το κεφάλι τους είναι καλυμμένο με καπελάκι ή σκουφάκι ή είναι στολισμένο με στεφάνι από λουλούδια.

Τα υφασμάτινα λουλούδια άρχισαν να χρησιμοποιούνται ως συμπλήρωμα και γαρνιτούρα των γυναικείων ρούχων στα τέλη του 19ου αιώνα, αλλά επικράτησαν στη μόδα κατά το πρώτο τέταρτο του 20ού αιώνα και αργότερα στη δεκαετία 1950-60. Παράδειγμα, οι περίφημες καμέλιες της Κοκό Σανέλ ή τα μεγάλα τριαντάφυλλα του Πιερ Καρντέν. Τα κοριτσάκια, και κατά συνέπεια οι κούκλες, φορούσαν μικροσκοπικά υφασμάτινα άνθη πλεγμένα στα μαλλιά, ή ένα στεφάνι από λουλούδια. Τα διαδήματα εφάρμοζαν στο κεφάλι, για να πλαισιώνουν το πρόσωπο, και συνήθως τα συγκρατούσε πίσω από τα αφτιά ή στον αυχένα ένα λάστιχο, που κρυβόταν μες στα μαλλιά. Αντίθετα, τα στεφάνια τα φορούσαν στην κορυφή του κεφαλιού και τα στερέωναν πάνω στα μαλλιά με μικροσκοπικά χτενάκια. Αλλά, ενώ στα τέλη του 19ου και στο πρώτο τέταρτο του 20ού αιώνα αυτά τα παιδικά αξεσουάρ ήταν πολύ συνηθισμένα στολίδια για τα μαλλιά, στη συνέχεια εξαφανίστηκαν. Τώρα, στολίζουν τα μαλλιά των κοριτσιών μόνο σε ειδικές περιστάσεις. Οι κούκλες που παρουσιάζονται εδώ ανήκουν στην εποχή της μεγάλης ακμής των χτενισμάτων με λουλούδια.

Στεφάνι από καμέλιες
Αντίγραφο κούκλας της Simon & Halbig 151, ύψους 37 εκ., του 1910 περίπου (αριστερά). Στα μακριά σπαστά μαλλιά της φοράει ένα χαριτωμένο στεφάνι από άσπρες και ροζ καμέλιες από γυαλιστερό σατέν.

Διάδημα από τριαντάφυλλα
Κούκλα Bru Jne της περιόδου H. Chevrot, ύψους 55 εκ., του 1885 περίπου (πάνω). Φοράει ένα διάδημα με σαμπανί τριαντάφυλλα. Αυτά τα μεγάλα λουλούδια, με τα πολλά πέταλα, προορίζονταν για τις ξεχωριστές περιστάσεις και συνόδευαν τα γιορτινά φορέματα.

Διάδημα από μαργαρίτες
Αυτή η κούκλα Heinrich Handwerck/Simon & Halbig, ύψους 86 εκ. ανήκει στα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα. Στα σγουρά μαλλιά της από μοχέρ φοράει ένα φίνο διάδημα από μαργαρίτες. Αυτά τα μικροσκοπικά αγριολούλουδα –λιγότερο βαριά από τα τριαντάφυλλα και τις καμέλιες– συνόδευαν κατά προτίμηση καλοκαιρινά φορέματα.

Το στεφάνι ως αξεσουάρ
Αυτή η κούκλα της S.F.B.J. (Société Française de Fabrication de Bébés et Jouets), ύψους 80 εκ., του 1922 περίπου, φοράει στεφάνι από υφασμάτινα λουλούδια που ταιριάζει με το ντύσιμό της. Τα μπουμπούκια είναι γκρενά, ασορτί με το μεγάλο φιόγκο που δένει στο λαιμό, και λευκά, ασορτί με το κομψό πανωφόρι.

Το εργαστήριο μόδας

Αυτή η κούκλα Kämmer & Reinhardt/Simon & Halbig, ύψους 65 εκ., του 1913 περίπου, φοράει παστέλ στεφάνι με μικροσκοπικά ροζ και λευκά άνθη που ζωντανεύουν από την πράσινη πινελιά της βάσης των μπουμπουκιών. Είναι ένα παιδικό αξεσουάρ που γλυκαίνει τα κομμένα σαν κράνος ίσια φυσικά μαλλιά. Το φόρεμα, ίδιας εποχής με τη κούκλα, είναι από βατίστα, άρα καλοκαιρινό, και το στεφάνι με τα λουλούδια τού ταιριάζει απόλυτα.

Στα εργαστήρια μόδας, εκτός από τις μοδίστρες, υπήρχαν οι κόπτριες, οι ράφτρες, οι εξειδικευμένες στο ντύσιμο των κουμπιών, οι καπελούδες, που είχαν καθήκον να ράβουν τα καλύμματα της κεφαλής από το ίδιο ύφασμα με το φόρεμα, από τσόχα ή από βελούδο, και οι τεχνίτριες που έφτιαχναν τα υφασμάτινα λουλούδια, συνήθως από μεταξωτό, οργάντσα ή βαμβακερό βαμμένο και κολλαρισμένο, ώστε το ύφασμα να αποκτά όγκο και να μην ξεφτίζει. Τα λουλούδια ήταν μικρά ή μεγάλα, με λίγα ή πολλά πέταλα, ανάλογα με το φόρεμα που συνόδευαν. Με τα κομψά φορέματα, χειμερινά ή θερινά, τα κορίτσια φορούσαν διαδήματα ή στεφάνια με μεγάλα τριαντάφυλλα και καμιά φορά καμέλιες. Τα πιο μικρά λουλούδια, τα μπουμπούκια ή τα αγριολούλουδα, όπως μαργαρίτες, παπαρούνες και κενταύρια, συνδυάζονταν με τα ανοιξιάτικα ή καλοκαιρινά, λιγότερο επίσημα φορέματα. Όταν συνόδευαν λευκό φόρεμα με χρωματιστό κέντημα, τα λουλούδια επιλέγονταν στο χρώμα του κεντήματος. Τα μικρότερα κορίτσια φορούσαν συνήθως ανοιχτόχρωμα, πιο λεπτά και πιο απλά λουλούδια.

ΜΩΡΟ ARMAND MARSEILLE

Μοντέλο 990

Ο κούκλος Armand Marseille, μοντέλο 990, είναι ένα από τα πρώτα «εκφραστικά μωρά» που δημιούργησε ο κατασκευαστής. Το 1910 είχαν κάνει την εμφάνισή τους τα «εκφραστικά κουκλάκια», και στο μοντέλο 990, που άρχισε να παράγεται το 1913, η εκφραστικότητα του προσώπου διατηρεί τη γλυκύτητα των προηγούμενων μοντέλων.

Ο Αρμάν Μαρσέιγ (Armand Marseille) γεννήθηκε το 1856 στην Αγία Πετρούπολη, στη Ρωσία, και καταγόταν από ευκατάστατη οικογένεια. Όταν το 1884 αγόρασε ένα εργοστάσιο παιχνιδιών στη Θουριγγία της Γερμανίας, ωθήθηκε μάλλον από προσωπική επιθυμία παρά από επιχειρηματικό πνεύμα. Το 1885, αγόρασε ένα εργοστάσιο πορσελάνης και το 1892 πήρε το πρώτο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για κεφάλια με ντεκολτέ. Γνωρίζουμε ότι ένα χρόνο αργότερα δημιουργούσε εξαιρετικά κεφάλια από μπισκουί για κούκλες. Γύρω στο 1900 έγινε ένας από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές κούκλας στον κόσμο. Εκατομμύρια κομμάτια με το σήμα του πωλούνταν σε όλες τις χώρες. Το 1913, έτος κατασκευής του μοντέλου 990 που βλέπουμε εδώ, η εταιρεία του απασχολούσε χίλιους υπαλλήλους. Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το εργοστάσιο ξανάρχισε τις δραστηριότητές του –που είχαν διακοπεί έως και μετά το 1950– υπό το καθεστώς της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, χρησιμοποιώντας παλιά καλούπια. Για τις δημιουργίες του Αρμάν Μαρσέιγ συνεργάστηκαν οι καλύτεροι γλύπτες.

Το αγαπημένο του παιχνίδι

Ο κούκλος Armand Marseille, μοντέλο 990, του 1913 περίπου, παίζει καθιστός με ένα τενεκεδένιο φορτηγό, της ίδιας εποχής. Οι ξύλινες κορύνες είναι λίγο μεταγενέστερες. Εντύπωση προκαλεί η άψογη κατάσταση όλων των παιχνιδιών της σκηνής. Το κουκλάκι φοράει κοστούμι από βελούδο και χαριτωμένο μπερέ «ζωγράφου». Αν και δεν είναι αυθεντικά, τα ρούχα μιμούνται το στιλ της εποχής.

Σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια

Αυτό το κουκλάκι, που διατηρείται σε άψογη κατάσταση, αντιστοιχεί στο μοντέλο 990 του Armand Marseille. Παρ' ότι συνήθως τα μοντέλα 990 είχαν σώμα τύπου bébé, τούτο είναι τύπου toddler – με σώμα δηλαδή παιδιού περίπου δύο ετών που έχει αρχίσει να περπατάει, αλλά έχει ακόμη την παχουλή σιλουέτα και τα ελαφρώς στραβά πόδια των μωρών. Ο Αρμάν Μαρσέιγ μερικές φορές κατηγορήθηκε ότι παρήγε μεγάλο αριθμό κομματιών σε βάρος της ποιότητας του μπισκουί, αλλά σε αυτή την περίπτωση η πορσελάνη είναι άριστη. Εκείνο που δεν αμφισβητήθηκε όμως ποτέ είναι η ομορφιά των μοντέλων του, για τα οποία εργάζονταν οι καλύτεροι γλύπτες της εποχής. Αυτό το κουκλάκι είναι «εκφραστικό» μοντέλο. Στο κεφάλι υπάρχει το άνοιγμα για το καπάκι, πάνω στο οποίο είναι στερεωμένη η περούκα από κοντά φυσικά μαλλιά. Τα κινητά μάτια έχουν φυσικές βλεφαρίδες στο πάνω βλέφαρο. Το ανοιχτό στόμα αφήνει να φαίνονται δύο πάνω δόντια. Το σώμα έχει αρθρώσεις και είναι από σύνθετο υλικό περασμένο με βερνίκι. Το βελούδινο κοστούμι δεν είναι αυθεντικό, αλλά ράφτηκε σύμφωνα με τα μοντέλα της εποχής.

Η πίσω όψη

Το κουκλάκι 990, που εδώ το βλέπουμε από πίσω, έχει τη σιλουέτα ενός παιδιού δύο περίπου ετών, με πόδια και χέρια κοντά σε σχέση με το σώμα και κεφάλι μεγάλο, που φαίνεται ακόμη μεγαλύτερο εξαιτίας του μπερέ σε φαρδιά και σουρωτή φόρμα. Τα χέρια του είναι λυγισμένα, όπως των μωρών, και τα πόδια έχουν επίπεδες πατούσες, ώστε να στέκεται καλά όρθιο. Το κοντό, σε ίσια γραμμή σακάκι του τονίζει τη στρουμπουλή σιλουέτα, που χαρακτηρίζει τα παιδάκια αυτής της ηλικίας. Τα παπούτσια, με έντονο κόκκινο χρώμα, είναι από την εποχή που κατασκευάστηκε η κούκλα, ενώ τα καλτσάκια μεταγενέστερα.

Κομψό σύνολο
Η αρχοντιά και η απαλή λάμψη του κάνουν το βελούδο ιδανικό για ένα γιορτινό ντύσιμο. Το σκούρο πράσινο και ο περίτεχνα πλεγμένος με το βελονάκι γιακάς συμπληρώνουν το κομψό σύνολο.

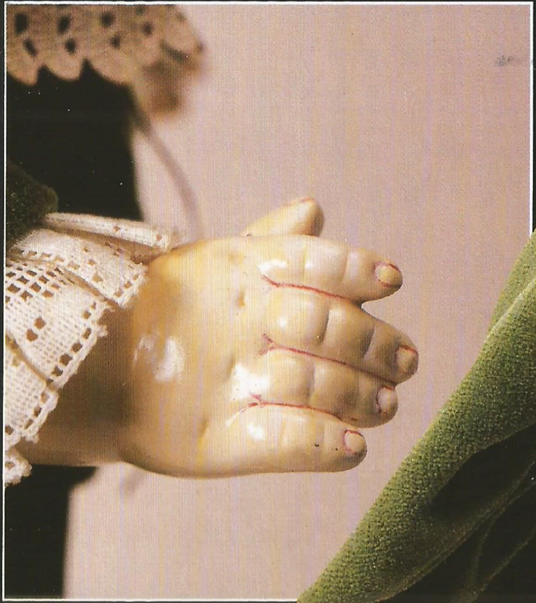
Φαρδύς γιακάς
Ο γιακάς σχηματίζεται από μια φαρδιά μπορντούρα πλεγμένη με το βελονάκι, που σουρώνει στο λαιμό με μεταξωτή κορδέλα και μοιάζει με μπέρτα. Τα μανίκια έχουν το ίδιο τελείωμα, πλεγμένο επίσης με το βελονάκι.

Χτένισμα «νεαρού ακόλουθου»
Η περούκα από φυσικά μαλλιά είναι κολλημένη στο καπάκι του κεφαλιού. Τα μαλλιά ξεκινούν από την κορυφή του και είναι κομμένα πολύ κοντά, με πυκνή, λίγο φουσκωτή φράντζα. Αυτό το είδος χτενίσματος ήταν συνηθισμένο για τα αγοράκια στις αρχές του 20ού αιώνα και ήρθε πάλι στη μόδα στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Εδώ τα μαλλιά κρύβουν τα αφτιά και κατεβαίνουν στο λαιμό μέχρι την αρχή του γιακά.

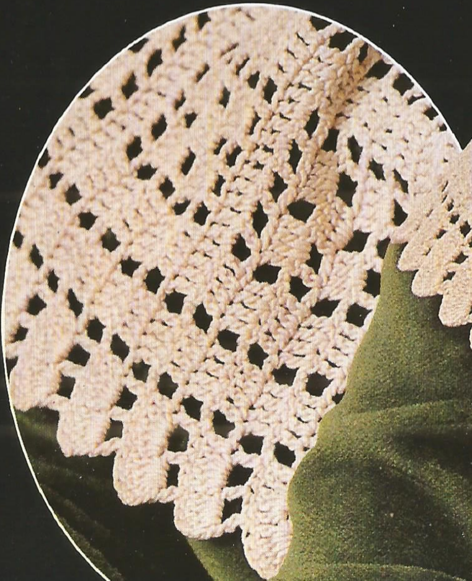

Το μπερέ του ζωγράφου
Αυτό το είδος καπέλου ήταν της μόδας στις αρχές του 20ού αιώνα. Είναι πολύ φαρδύ και σουρωτό και σφίγγει γύρω από το κεφάλι με μια καλά τεντωμένη λωρίδα υφάσματος, θυμίζοντας τα μπερέ που φορούσαν οι ζωγράφοι. Φοριέται ίσια στο κεφάλι και στη συνέχεια τραβιέται λίγο στο πλάι. Αυτό το αντίγραφο, εμπνευσμένο από ένα μοντέλο της εποχής του κούκλου, είναι πολύ κομψό χάρη στο βελούδο που χρησιμοποιήθηκε για να ραφτεί

Λεπτομέρειες στα χέρια

Τα χέρια, από σύνθετο υλικό όπως το υπόλοιπο σώμα, είναι χαρακτηριστικά ενός παιδιού περίπου δύο ετών, παχουλά, με τονισμένες τις λακκουβίτσες στους κόμπους, και στρουμπουλά, λίγο τετραγωνισμένα δάχτυλα. Εκτός από τον αντίχειρα, όλα τα υπόλοιπα δάχτυλα είναι ενωμένα, με το δείκτη λίγο πιο ανοιχτό. Λεπτές κόκκινες γραμμές διαγράφουν τα χωρίσματα των δαχτύλων και την αρχή των νυχιών. Οι φάλαγγες είναι τονισμένες.

Εκφραστικότητα και ομορφιά

Το μοντέλο 990 δημιουργήθηκε γύρω στο 1913, όταν οι κούκλες είχαν ήδη αποκτήσει μεγαλύτερη φυσικότητα, φτάνοντας στο σημείο να έχουν τα χαρακτηριστικά αληθινών παιδιών. Η φυσικότητα αυτή δεν μειώνει καθόλου τη γοητεία του κούκλου Armand Marseille. Τα αμυγδαλωτά μάτια έχουν φυσικές βλεφαρίδες στο πάνω και ζωγραφισμένες στο πάνω και κάτω βλέφαρο. Τα φρύδια είναι πυκνά, ανοιχτόχρωμα και κοντά. Τα μάτια είναι κινητά, από φυσητό γυαλί. Η μύτη είναι πλατιά, λίγο «σκαμμένη» πάνω. Από το ανοιχτό στόμα φαίνονται δύο πορσελάνινα δοντάκια. Το στρογγυλό πρόσωπο έχει λακκάκι στο πιγούνι και το χαρακτηριστικό διπλοσάγονο των παιδιών.

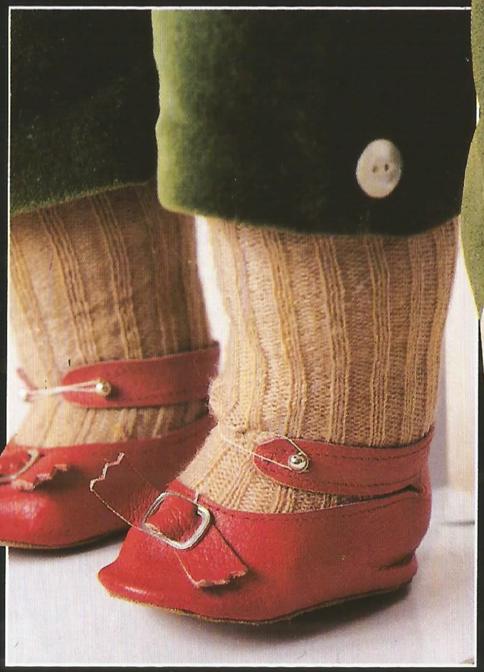

Πλέξιμο με το βελονάκι

Ο ψαρδύς γιακάς και τα βολάν στις μανσέτες είναι πλεγμένα με το βελονάκι. Το πλεχτό είναι πολύ προσεγμένο, λιγότερο λεπτό από τη δαντέλα, αλλά πιο αυθεντικό και επομένως καταλληλότερο για ένα παιδάκι δύο ετών. Το είδος και το ανοιχτό χρώμα του δημιουργούν τέλεια αντίθεση με το βελούδο του κοστουμιού.

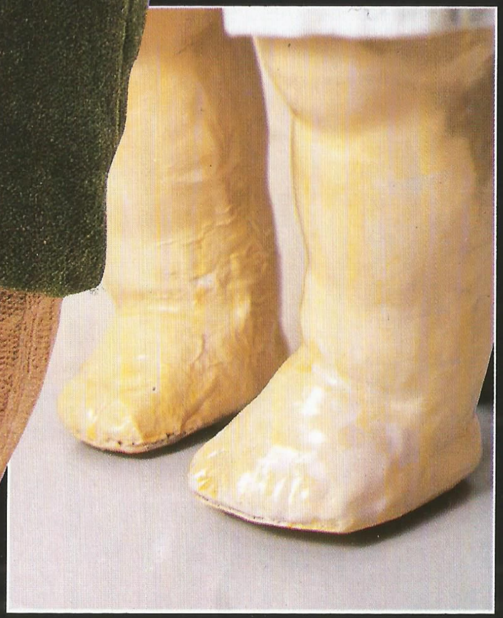
Τα «καλά» ρούχα

Το βελούδο το χρησιμοποιούσαν πολύ στις αρχές του 20ού αι. και προοριζόταν μόνο για ξεχωριστές περιστάσεις. Την εποχή του κούκλου, το ύφασμα αυτό, ακόμη και σε σκούρα χρώματα, ήταν πολύ της μόδας για τα παιδάκια. Το κοντό σακάκι σε γραμμή σάκου, φτάνει λίγο κάτω από τη μέση και κουμπώνει με μεγάλα άσπρα κουμπιά και κουμπότρυπες με θηλιές μπροστά. στο αριστερό μέρος. Το παντελονάκι, επίσης σε ίσια γραμμή, σκεπάζει τα γόνατα και στην εξωτερική πλευρά καταλήγει σε δύο μικρές σχισμές, στολισμένες με κουμπιά ίδια με της ζακέτας.

Κάλτσες και παπούτσια

Οι κάλτσες είναι από λεπτό μπεζ μαλλί, ενώ τα παπούτσια από κόκκινο μαροκέν δέρμα – της εποχής του κούκλου. Στη μύτη έχουν μικρή αγκράφα που συγκρατεί μια λωρίδα από το ίδιο υλικό. Δένουν στον αστράγαλο με κορδόνι που ενώνει τα δύο κουμπάκια του λουριού. Πίσω, είναι πιο ψηλά.

Τα πόδια του κούκλου

Το σώμα toddler δηλαδή, παιδιού δύο ετών περίπου, είναι κάτι ανάμεσα σε σώμα μωρού, για να μπορεί το κουκλάκι να μένει ξαπλωμένο ή καθιστό, και σε σώμα παιδιού, για να στέκεται όρθιο. Τα πόδια είναι λίγο στραβά και οι πατούσες επίπεδες, για να το στηρίζουν καλά. Τα δάχτυλα είναι πλασμένα με ακρίβεια.

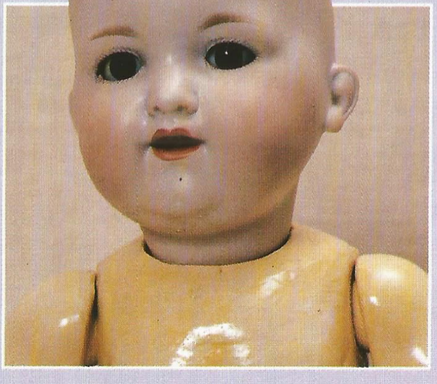
Οι λεπτομέρειες

Ο μεγάλος αριθμός κομματιών που παρήγαγε ο Αρμάν Μαρσέιγ δεν μείωσε σημαντικά την ποιότητά τους και σίγουρα δεν επηρέασε ποτέ την ομορφιά τους. Πανέμορφα κεφάλια από μπισκουί συνδυάζονταν με γερά σώματα από σύνθετο υλικό. Το μοντέλο 990 ξεχωρίζει για την ακρίβεια με την οποία έχουν αναπαραχθεί οι λεπτομέρειες του σώματος. Τα λυγισμένα χέρια και πόδια έχουν κάποιες καμπύλες και είναι παχουλά, όπως ταιριάζει σε ένα μικρό παιδί. Το στήθος και η κοιλιά έχουν τις χαρακτηριστικές δίπλες αυτής της ηλικίας, ενώ στην πλάτη δεν λείπουν οι λακκουβίτσες στις ωμοπλάτες και πάνω από τους γλουτούς. Το κιτρινωπό χρώμα είναι συνηθισμένο στο σύνθετο υλικό, που σε αυτή την περίπτωση είναι περασμένο με γυαλιστερό βερνίκι.

Σήμα στον αυχένα

Στον αυχένα του κούκλου φαίνεται χαραγμένο το σήμα. Πρώτο εμφανίζεται ολόκληρο το όνομα του κατασκευαστή, μετά η χώρα προέλευσης, ο αριθμός του μοντέλου, 990, που δημιουργήθηκε το 1913, και τέλος τα αρχικά A. M. και το μέγεθος 9, που αντιστοιχεί σε ύψος 46 εκ.

Χωρίς περούκα

Η τομή του κεφαλιού, όπου στερεώνεται το καπάκι με την περούκα, είναι ψηλή και ίσια. Αξιοπρόσεκτα, τα μικρά και κάπως πεταχτά αφτιά. Στη φωτογραφία διακρίνεται αισθητά η αντίθεση του χρώματος του κεφαλιού και του σώματος.

Τα εσώρουχα

Ένα λεπτό βαμβακερό φανελάκι σε φαρδιά γραμμή καλύπτει το σώμα του κούκλου. Στο λαιμό και στα μανίκια υπάρχει λεπτή δαντελένια μπορντούρα και μπροστά κεντημένα λουλούδια.

Το σωβρακάκι

Το σωβρακάκι είναι ίσιο, με δύο πένσες στη μέση, για να εξασφαλίζει άνεση στις κινήσεις. Κουμπώνει με ένα κουμπί στο ζωνάκι. και φτάνει μέχρι τα γόνατα.

Από μπροστά

Από μπροστά γίνεται φανερή η επιμέλεια με την οποία έχει πλαστεί το σώμα. Έχουν τονιστεί ακόμη και ο αφαλός και οι δίπλες στις αρθρώσεις.

Από πίσω

Η φυσικότητα του σώματος φαίνεται κυρίως στα παχουλά και λίγο στραβά πόδια και στις λακκουβίτσες πάνω από τους γλουτούς και στις ωμοπλάτες.

Ένα πολύ κομψό μωρό

Το μοντέλο 990 του Αρμάν Μαρσέιγ ανήκει στην περίοδο των «εκφραστικών» μωρών, έχοντας ωστόσο διατηρήσει κάποια από τα χαρακτηριστικά της προηγούμενης περιόδου. Έχει μάτια αμυγδαλωτά, κινητά, από φυσητό γυαλί, με βλεφαρίδες φυσικές και ζωγραφισμένες, φρύδια κοντά, πυκνά και ανοιχτόχρωμα. Η μύτη έχει αποκτήσει φυσικότητα, έχοντας γίνει πιο πλατιά, αλλά το στόμα έχει ακόμη το περίγραμμα σε σχήμα καρδιάς, που αντικατοπτρίζει τις προτιμήσεις του 19ου αιώνα. Το πρόσωπο είναι στρογγυλό και το πιγούνι πεταχτό και με λακκάκι. Το κόψιμο των μαλλιών ενισχύει τη στρογγυλάδα του προσώπου. Το κουκλάκι φοράει ένα πανέμορφο κοστούμι, πιστό αντίγραφο των αυθεντικών.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΟΣ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΗ

Εκφράσεις Steiner

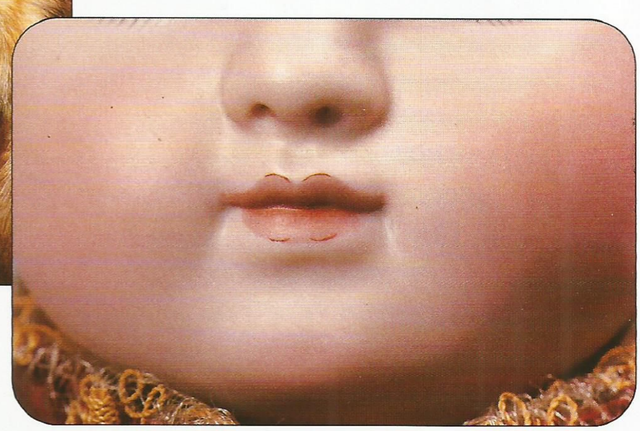
Ο Στάινερ κατασκεύαζε κούκλες στο Παρίσι κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Παρ' ότι ξεκίνησε ως ωρολογοποιός και δημιούργησε πολύ ενδιαφέροντα «αυτόματα», έγινε γνωστός για την ομορφιά των δημιουργιών του. Τα κεφάλια από μπισκουί που χρησιμοποιούσε στις κούκλες του προέρχονταν από διάφορες εταιρείες, αλλά σε όλα εμφανίζονται τα τυπικά χαρακτηριστικά της παραγωγής του.

Αθωότητα και έκπληξη

Αυτό το «Μωρό Steiner», S^IE C•6, ύψους 75 εκ., είναι του 1885 περίπου. Έχει μάτια σταθερά, μεγάλα και λίγο γουρλωμένα. Τα πυκνά και ελαφρώς τοξωτά φρύδια και η διπλή σειρά ζωγραφισμένων βλεφαρίδων τονίζουν το βαθύ βλέμμα. Στη φωτογραφία, αριστερά, διακρίνεται το κομψό παλτό από κόκκινο βελούδο, σε ρωσικό στιλ, με το πολύ ωραίο ράψιμο. Η κούκλα έχει διατηρηθεί σε άψογη κατάσταση.

Η γλυκύτητα του αχνού χαμόγελου

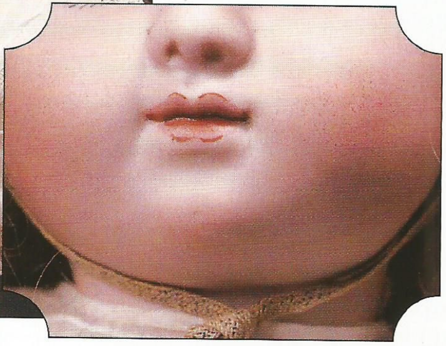
Χάρη στο σχήμα του στόματος, οι κούκλες Steiner έχουν πιο γλυκιά έκφραση σε σύγκριση με εκείνες που έχουν τα χείλια αυστηρά κλειστά ή ανοιχτά για να φαίνονται τα δόντια. Οι γωνίες του στόματος σχηματίζουν ένα αχνό χαμόγελο. Βέβαια, είναι αρκετά βαθουλωμένες, αυτό όμως τους προσδίδει μεγάλη γλυκύτητα. Το ελαφρά πεταχτό κάτω χείλος και το λεπτό περίγραμμα του στόματος είναι χαρακτηριστικά της Σειράς C.

Οι πιο χαρακτηριστικές δημιουργίες του Ζιλ Νικολά Στάινερ (Jules Nicolas Steiner) είναι αναμφίβολα τα μοντέλα της Σειράς C. Αυτές οι κούκλες –που ξεχωρίζουν, όπως όλα τα έργα του Στάινερ, για την εξαιρετική ομορφιά και την άριστη ποιότητά τους– παρουσίαζαν ήδη στη δεκαετία του 1880 εκφραστικά χαρακτηριστικά, είκοσι περίπου χρόνια πριν εμφανιστούν οι λεγόμενες «εκφραστικές» κούκλες με το πολύ φυσικό πρόσωπο. Οι κούκλες του Στάινερ αντανακλούν το ιδανικό της κοριτσίστικης ομορφιάς την εποχή αυτή: στρογγυλό πρόσωπο, μεγάλο κεφάλι, μάτια με έντονο βλέμμα, παιδική μύτη λίγο πλακουτσωτή και στόμα με χείλη που σχηματίζουν ένα αχνό χαμόγελο, με λίγο βαθουλωμένες τις γωνίες, που προσδίδουν γλυκιά και αθώα έκφραση.

Η μόδα του Παρισιού
Οι Γάλλοι κατασκευαστές διακρίνονται για την κομψότητα των δημιουργιών τους. Αυτό το όμορφο δείγμα της S^IE C•3, ύψους 55 εκ., του 1885 περίπου, έχει μεγάλα σταθερά μάτια από γυαλί, που αναδεικνύονται από τα πυκνά φρύδια.

Γλυκά χαρακτηριστικά
Οι λεπτές αποχρώσεις της έκφρασης διαφέρουν από κούκλα σε κούκλα, γιατί όλες είναι ζωγραφισμένες στο χέρι. Ωστόσο, ορισμένα χαρακτηριστικά είναι κοινά, π.χ. η ίσια μύτη φτάνει πολύ κοντά στο στόμα, το πλατύ και στρογγυλό σαγόνι γλυκαίνει το πρόσωπο, ενώ τα μάγουλα, που γίνονται πιο στρουμπουλά προς τα κάτω, το κάνουν πιο φυσικό.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά

Οι μηχανικές κούκλες Steiner, όπως αυτό το «Bébé Gigoteur» που είναι ντυμένο πιερότος, παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που τα διαφοροποιούν από την τυπική γλυκιά ομορφιά που χαρακτηρίζει τις κούκλες των σειρών A, B και C. Το σχήμα του προσώπου, με το ελαφρώς πεταχτό πιγούνι, είναι παρόμοιο σε όλα τα κομμάτια, διαφέρει όμως η έκφραση των ματιών. Παρ' ότι τα μάτια είναι πάντα από το ίδιο υλικό, το βλέμμα δεν έχει την ένταση και το βάθος της Σειράς C. Έχουν το χαρακτηριστικό έντονο γαλάζιο χρώμα των «αυτομάτων» Steiner, αλλά οι λεπτές και αραιές βλεφαρίδες και τα τοξωτά, όχι πολύ πυκνά, αλλά πάντα μακριά φρύδια απαλύνουν την ένταση του βλέμματος. Η μύτη είναι λίγο πιο μακριά, λεπτή και ίσια από τα υπόλοιπα μοντέλα. Η βασική διαφορά βρίσκεται όμως στο στόμα. Εδώ είναι ανοιχτό, με το πάνω χείλος ζωγραφισμένο με δύο ξεχωριστές καμπύλες, και αφήνει να φανεί μια διπλή σειρά δοντιών, μικρών και ξεχωριστών (μπορούμε να μετρήσουμε επτά πάνω και επτά κάτω) που σχηματίζουν το λεγόμενο στόμα «καρχαρία». Η κούκλα δεν αντανακλά το ιδανικό της ομορφιάς, αλλά προσπαθεί να μοιάζει αληθινή.

Λεπτομέρεια των ματιών (πάνω) και του στόματος (κάτω) του ***«Bébé Gigoteur». Βλέπουμε τα μακριά και λεπτά φρύδια και το στόμα «καρχαρία».***

«Bébé Gigoteur» ντυμένο πιερότος, ύψους 51 εκ., του 1870 περίπου. Η φυσικότητά του παίρνει τη θέση της ομορφιάς της Σειράς C.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ

Ένα αυθεντικό εργαστήριο

Τα πρώτα δείγματα καθρέφτη σε κινητό πλαίσιο εμφανίζονται στα τέλη του 18ου αιώνα. Συνήθως, έχει ξύλινη κορνίζα στερεωμένη σε δύο πλαϊνούς κάθετους στύλους που στηρίζονται πάνω σε τορνευτά στηρίγματα. Αυτό το κομμάτι της επίπλωσης γνώρισε μεγάλη διάδοση στην αυτοκρατορική Γαλλία.

Ο καθρέφτης ήταν γνωστός ήδη από την αρχαιότητα, παρ' ότι αρχικά και μέχρι το Μεσαίωνα το ρόλο του έπαιζαν μεταλλικές πλάκες που λειαίνονταν και γυαλίζονταν. Ουσιαστικά, ήδη από την αρχαία Αίγυπτο κατασκευάζονταν μικροί στρογγυλοί γυάλινοι καθρέφτες. Ωστόσο, εξαιτίας του ατελούς αντικατοπτρισμού και της εξαιρετικής ευαισθησίας τους, η χρήση τους παρέμεινε περιορισμένη μέχρι το 16ο αιώνα, όταν επικράτησε ο γυάλινος καθρέφτης χάρη στους Βενετσιάνους καλλιτέχνες. Κατά το δεύτερο μισό του 17ου αιώνα, άρχισαν να κατασκευάζονται στη Γαλλία γυάλινοι καθρέφτες μεγάλων διαστάσεων. Επιβλήθηκαν ιδίως ως αντικείμενα για τον τοίχο και είχαν διάφορες χρήσεις, θέσεις και σχήματα, π.χ. ολόσωμοι, εντοιχισμένοι, κρεμασμένοι πάνω από το τζάκι κ.λπ. Μόλις στα τέλη του 18ου αιώνα εμφανίστηκαν καθρέφτες δαπέδου, καθώς και μικρότερων διαστάσεων, για να τοποθετούνται πάνω στις τουαλέτες. Ο καθρέφτης που διαλέξαμε για τη σκηνή μας είναι επιτραπέζιο μοντέλο και έχει δύο συρτάρια, μέσα στα οποία φυλάγονται μικροαντικείμενα.

1 Ο καθρέφτης

Πρόκειται για έναν επιτραπέζιο του 19ου αιώνα, σε ρυθμό Λουί Φιλίπ. Το πλαίσιο είναι στερεωμένο σε δύο τορνευτούς στύλους και στη βάση του υπάρχουν δύο συρτάρια.

ΥΛΙΚΑ

- *Καθρέφτης σε χρώμα καστανιάς*
- *Γαλάζιο μεταξωτό ύφασμα, μεταξωτές κορδέλες*
- *Μπουκαλάκια αρώματος μινιατούρες*
- *Τσιμπιδάκια*
- *Καπελάκια*
- *Κούκλα ραπτικής με φόρεμα και μεζούρα στο λαιμό*
- *Πλεχτό καλαθάκι με πάνινα λουλούδια*
- *Χτένι και καθρεφτάκι από παπιέ-μασέ και ασήμι*
- *Πορσελάνινες κούκλες*
- *Ένα ματσάκι πάνινα λουλούδια*
- *Χνουδωτό αρκουδάκι*

2 Τοποθέτηση του καθρέφτη

Ο καθρέφτης είναι επιτραπέζιο μοντέλο. Για να έρθει, όμως, στο ύψος της κούκλας, τον βάλαμε στο πάτωμα, πάνω σε γαλάζιο μεταξωτό ύφασμα. Δεν χρειάζεται να είναι καλά τεντωμένο το ύφασμα, λίγες πτυχές δίνουν κίνηση.

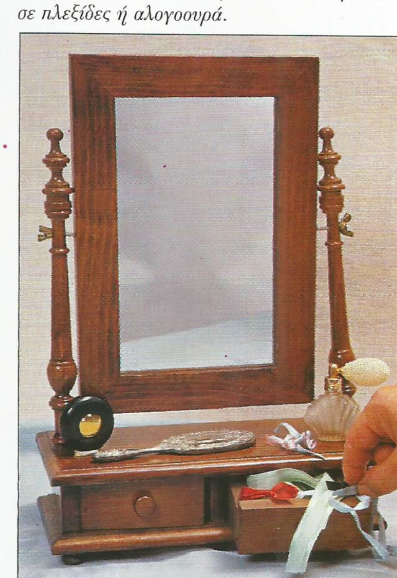
3 Είδη τουαλέτας

Πάνω στο έπιπλο του καθρέφτη τοποθετήστε στη μέση έναν μικρότερο με λαβή από σκαλιστό ασήμι και στις άκρες δύο μπουκαλάκια από άρωμα. Εμείς στα δεξιά βάλαμε ένα γυάλινο, με ασημένιο πώμα και βαποριζατέρ.

4 Τα αξεσουάρ

Αφήστε ανοιχτό το δεξί συρτάρι, για να φαίνονται οι μεταξωτές κορδέλες, διαφόρων χρωμάτων και μεγεθών, και λίγα τσιμπιδάκια, που χρησιμεύουν για να μαζεύονται τα μαλλιά σε πλεξίδες ή αλογοουρά.

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Ο καθρέφτης δίνει βάθος στη σκηνή. Έτσι μπορούμε να θαυμάσουμε και από μπροστά τις κούκλες, που διαφορετικά θα φαίνονταν μόνο από πίσω.

Η ΚΟΥΚΛΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Με αυτή την κούκλα γίνονταν οι πρόβες στα ρούχα που ράβονταν κατά παραγγελία. Δεν έλειπε ποτέ από το δωμάτιο ραπτικής στα σπίτια των ευκατάστατων οικογενειών.

ΤΟ ΜΩΡΟ

Το μωράκι δίπλα στη μεγάλη κούκλα φαίνεται ότι είναι το αδελφάκι της, ενώ το αρκουδάκι μπορεί να είναι το παιχνίδι του μικρού.

Όλες μπροστά στον καθρέφτη

Η μεγάλη, που μόλις έβαλε τα λουλούδια στα μαλλιά της αγαπημένης της κούκλας, μαζεύει όλες τις άλλες κούκλες, εκτός από το χνουδωτό αρκουδάκι, για να γίνουν όμορφες μπροστά από τον καθρέφτη. Κάποια χτενίζεται, άλλη δοκιμάζει ένα καπέλο, και μια άλλη ελέγχει το φόρεμα που είναι φορεμένο στην κούκλα ραπτικής.

5 ***Η πρώτη μικρή κυρία***

Τοποθετήστε την πρώτη από τις κούκλες, μια κομψή κυρία ντυμένη σύμφωνα με τη μόδα των πρώτων χρόνων του 20ού αι., που ετοιμάζεται να φορέσει ένα καπέλο, μπροστά στον καθρέφτη.

6 ***Η πρόβα των καπέλων***

Αφού πρόκειται για εργαστήριο ραπτικής, τοποθετήστε δίπλα στην προηγούμενη κούκλα μία άλλη, που της προτείνει να δοκιμάσει ένα εντυπωσιακό καπέλο με φτερά.

7 ***Η μοδίστρα***

Πίσω από την κούκλα που δοκιμάζει το καπέλο, τοποθετήστε τη μοδίστρα και δίπλα της μια κούκλα ραπτικής με γκρενά φόρεμα και μεζούρα στο λαιμό.

8 Ο πονηρός μικρούλης

Δίπλα στον καθρέφτη ακουμπήστε το μωρό με το σκανταλιάρικο ύφος, που φαίνεται να παρακολουθεί τη σκηνή η οποία ξετυλίγεται στο εργαστήριο ραπτικής. Φοράει μόνο το βρακάκι με την πάνα του και είναι γοητευμένο από τις πολύχρωμες κορδέλες που ξεχύνονται από το συρτάρι του καθρέφτη.

10 Η μικρή κούκλα

Στην αγκαλιά της μεγάλης κούκλας ακουμπήστε μια μικρότερη με παιδικό φορεματάκι. Η μεγάλη θα τη χτενίσει μπροστά στον καθρέφτη.

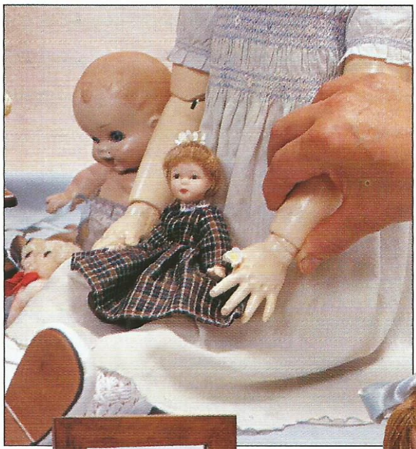
12 Το ασημένιο χτένι

Δίπλα στο ματσάκι με τα λουλούδια ακουμπήστε ένα χτένι. Το δικό μας είναι από λευκό παπιέ-μασέ με ανάγλυφη ασημένια λαβή, ασορτί με το καθρεφτάκι πάνω στο έπιπλο.

9 Η πρωταγωνίστρια

Η μεγάλη αδελφή του μωρού κάθεται και παρακολουθεί τη σκηνή με πολύ ενδιαφέρον. Έχει δίπλα της ένα χνουδωτό αρκουδάκι για να παίζει το αδελφάκι της, ενώ εκείνη χαίρεται τις κούκλες της. Έχει αρθρώσεις κι έτσι μπορεί να πάρει πολλές και πολύ φυσικές στάσεις, που κάνουν τη σκηνή να μοιάζει αληθινή.

11 Η μαμά εν δράσει

Η μεγάλη κούκλα απλώνει τα χέρια της προς την κουκλίτσα που έχει στην αγκαλιά της. Στο ένα κρατάει ένα ματσάκι από πάνινα λουλούδια που θέλει να βάλει στα μαλλιά της μικρής (μπορούν να στερεωθούν και με λίγη κόλλα). Τα λουλούδια πρέπει να είναι πολύ μικρά, ανάλογα με τις διαστάσεις της κούκλας. Χάρη στις αρθρώσεις της, η κοπελίτσα είναι ευκίνητη και μπορεί να πάρει πολύ φυσικές στάσεις.

13 Η τελευταία πινελιά

Το εργαστήριο της μοδίστρας και της καπελούς είναι έτοιμο και περιμένει τις πελάτισσες. Η μεγάλη κούκλα κοιτάζει ευχαριστημένη τη σκηνή μαζί με τον αδελφούλη της. Η κουκλίτσα είναι τέλεια χτενισμένη, με λουλούδια στα μαλλιά. Συμπληρώστε τη σκηνή τοποθετώντας δίπλα στη μεγάλη ένα καλαθάκι με χρωματιστά πάνινα λουλούδια και μια κορδέλα.

Με το επόμενο τεύχος της σειράς

ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

θα αποκτήσετε τη δεσποινίδα με το ψάθινο καπέλο.

Στις ενότητες του τεύχους Νο 35 θα βρείτε:

ΙΣΤΟΡΙΑ
Μόδα του 19ου αιώνα –
μανεκέν μινιατούρες

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ
Γυναικεία αξεσουάρ –
τσάντες για όλες τις περιστάσεις

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ
Κούκλα Simon & Halbig –
«κούκλα που περπατάει»

ΣΥΛΛΟΓΗ
Η ταυτότητα της κούκλας –
το χαραγμένο σήμα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
Ένα έπιπλο μινιατούρα –
διακοσμήστε ένα καρεκλάκι

Ένας υπέροχος κόσμος από

ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

5 290573 687011 01